

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 12 złotych
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpally
redakcyjnej po tekście 55 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpally,
ogłoszeniowej 50 gr.

Tabularyczne i cyfrowe 80 gr.
Drobne ogłoszenia 15 groszy za
wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i pnume-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1929 r. o ustaleniu na rok 1929 wykazu imiennego nieruchomości ziemskich, podlegających wykupowi przymusowemu. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 lutego 1929 r., Nr. 9, poz. 74).
Ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz w Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

WYSZEDEŁ Z DRUKU Nr. 10 DZIENNIKA
USTAW RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ Z
DNIA 20 LUTEGO 1929 R., ZAWIERAJĄCY
TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

Poz. 80 — Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 23 listopada 1928 r. o prawach dyscyplinarnych poszczególnych przelożonych, organizacji i trybie postępowania komisji dyscyplinarnych oraz postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko oficerom i szeregowym Straży Granicznej.

Poz. 81 — Skarbu z dnia 22 grudnia 1928 r. w sprawie zmiany w rozporządzeniu z dnia 29 września 1928 r. o przyznawaniu koncesjonowanemu sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych im urzędów skarbowych.

Poz. 82 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cla przy wywozie ceraty.

Poz. 83 — Skarbu z dnia 24 stycznia 1929 r. w sprawie przesunięcia na rok podatkowy 1929 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Poz. 84 — Skarbu z dnia 31 stycznia 1929 r. w sprawie ustalenia rabatów handlowych od dopuszczonych do sprzedaży w Polsce niektórych wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego.

Poz. 85 — Spraw Wewnętrznych z dnia 18 stycznia 1929 r. o zmianie granic gmin wiejskich Tużyłów i Hołyn w powiecie kałuskim, województwie stanisławowskim.

Poz. 86 — Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lutego 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Skórcz w powiecie starogardzkim, województwie pomorskim, przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lutego 1929 r.

o ustaleniu na rok 1929 wykazu imiennego nieruchomości ziemskich, podlegających wykupowi przymusowemu.

Na podstawie cz. 1 art. 19 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. o terminach ogłaszania i wykonania planów parcelacyjnych i wykazów imiennych nieruchomości, podlegających wykupowi na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 973) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewidziany w art. 19 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) wykaz imienny obejmuje na rok 1929 — 8288 ha użytków rol-

nych, podlegających przewidzianym w tejże ustawie skutkom zamieszczenia w wykazie imiennym, z następujących nieruchomości ziemskich:

I. Na obszarze właściwości terytorjalnej okręgowego urzędu ziemskiego w Poznaniu:

a) w powiecie kościańskim

1) 150 ha z folwarku Bożawola, wchodzącego w skład majątku Czerwonka Wiesz, dobra rycerskie, należącego do Aniela Chłapowskiej i syna jej Henryka Chłapowskiego w niepodzielnej wspólności spadkowej po Henryku Chłapowskim,

b) w pow. gnieźnieńskim

2) 236 ha z maj. Działyń dobra rycerskie t. I k. 1, Obora dwór t. I k. 1, Dębica t. I k. 12, Dębica t. II k. 17a, Dębica t. II k. 37, Wielkie Świątniki t. IV k. 52, t. V k. 68, t. V k. 73, Obora t. III k. 12, t. II k. 20, t. II k. 38, należących do Henryka von Sprengera,

c) w pow. szubińskim

3) 200 ha z majątków: Grocholn dobra rycerskie, Grocholn dobra t. II k. 86, Grocholn dobra t. II k. 88, Gromadno t. VI k. 128, należących w 2/3 cz. do Sigismunda von Treskowskiego i w 1/3 cz. do Roberty von dem Knesebeck,

d) w pow. ostrowskim

4) 150 ha z dóbr hrabstwo Frygodzice t. II z folwarkami, należących do Michała Karola Jana Alojzego Wilhelma Edmunda Roberta Michała Władysława Radziwiłła,

e) w pow. jarciańskim

5) 281 ha z maj. Lubinia Mała dobra t. I k. 1, należące do Bennona i Arnolda Kaliskich,

f) w pow. wolsztyńskim

6) 288 ha z majątków: Bełęcín dobra rycerskie i Bełęcín wieś t. I k. 2, należących do Teodora von Wentzla,

g) w pow. szamotulskim

7) 64 ha z maj. Obrzycko, dwór t. I k. 7, Małygaj t. IV k. 97, Słopanowo t. I k. 13, Zielona góra t. II k. 28, t. IV k. 92, należących do Zygmunta Edwarda Kazimierza Atanazego Nałęcz-Raczyńskiego,

h) w pow. wyrzkińskim

8) 173 ha z maj. Trzeboń dobra rycerskie t. I k. 1, należące do Jerzego Alberta Augusta Kunowskiego,

9) 300 ha z majątków Falmierowo dwór t. I k. 1 i Falmierowo t. I k. 25, należących do Hansa Ramma.

II. Na obszarze właściwości terytorjalnej okręgowego urzędu ziemskiego w Grudziądzu:

a) w pow. morskim

10) 660 ha z majątków: Krokowo w. L. 8, 126, Goszczyno w. L. 90, 92, Jeldzino w. L. 76, Sobień-czyce w. L. 77, należących do Doeringa Wickerau Krokowo,

11) 222 ha z maj. Wejherowo-Zamek w. L. 1, należące do Henryka Kayserlingka,

12) 100 ha z majątku Zamostne, należące do Heleny Ostrowskiej,

13) 150 ha z maj. Połczyno w. L. 26, 59, 11, 78, należące do Aleksandra Hannemanna,

b) w pow. kościerzkińskim

14) 315 ha z maj. Góra w. L. 1, należące do Maksy Rudolfa Schulza—Góra,

15) 308 ha z maj. Niedamowo w. L. A, 14, 16, 31, Wilcze—Błoto w. L. 1, należących do Ottona Schadowa,

c) w pow. kartuskim

16) 277 ha z majątków: Barniewice w. L. 1, Wielkie Tuchomie w. L. 129, należących do Ernesta Boelkego,

d) w pow. starogardzkim

17) 100 ha z majątku Owidz w. L. 2, należące do Kazimierza Hacı,

18) 225 ha z maj. Borkowo w. L. 5, należące do Edwarda Dirksena,

e) w pow. tczewskim

19) 524 ha z majątku Boroszewo w. L. 1, należące do Małgorzaty Harras,

20) 363 ha z majątku Mała Stońca w. L. 4, 7, 16, 18, 19, 27, należące do Margarety Kolbe,

21) 185 ha z majątków Czarlin w. L. 1, 1/3, Narkowy w. L. 76, Subkowy w. L. 13, należących do Heleny Wallenberg Pachaly,

f) w pow. świeckim

22) 545 ha z majątków: Laskowice w. L. 95, Polski Konopat w. L. 85, należących do Franciszka Gordona (ojca),

23) 106 ha z majątku Jastrzębiec w. L. 68, należące do małż. Wiktorina i Hildegardy Detmaring,

g) w pow. grudziądzkim

24) 268 ha z majątku Dobro—Orle, należące do Ottona Karola Piotra Chomsego,

25) 318 ha z majątku Dobra Nowa Jankowice, należące do Nordewina Koerbera,

26) 167 ha z majątku Dobro Węgrowo Polskie i Folwark Węgrowo Polskie w. L. 9, należące do Ericha Temmego,

h) w pow. działkowskim

27) 547 ha z majątków: Mała Turza w. L. 18, Płośnica w. L. 37, należących do Herberta Oehrlicha,

i) w pow. brodnickim

28) 70 ha z majątku Dzierzno w. L. 1, należące do Marii Florkowskiej,

j) w pow. toruńskim

29) 335 ha z majątków: Leszcz w. L. 1, Pigża w. L. 3, Biskupice w. L. 35, należących do Wernera Kluga,

k) w pow. chełmińskim

30) 245 ha z majątków: Paparzyn w. L. 47, Łunawy w. L. 12 i 13, należących do Kurta Reichela.

III. Na obszarze właściwości okręgowego urzędu ziemskiego w Katowicach:

a) w pow. cieszyńskim

31) 141 ha z majątków: Zebrzydowice—Otrębów—Kaczyce: Itk. 46 Kaczyce Górne, Itk. 72 Otrębów Kaczyce Górne, Itk. 54 Marklowice—Zebrzydowice Dolne, Itk. 55 Zebrzydowice Dolne, Itk. 71 Zebrzydowice Górne, Itk. 50 Kaczyce Dolne, lwh. 41, 54 Zebrzydowice Górne, lwh. 36 Kaczyce Górne, lwh. 6, 74 Kaczyce D, lwh. 14, 22 Otrębów, lwh. 10, 48, 49, 66, 75, 95, 108, 117, 139, 196, 218, 219, 221, 235, 242 Zebrzydowice Dolne, należących do Jana Larisch Mönninga,

32) 50 ha z majątków: Pogórz, Itk. 34 Pogórz Górny i Dolny, lwh. 4, 20, 47, 89, 93, 94 Pogórz, należących do Jana Stonawskiego,

33) 34 ha z majątków: Kończyce Małe, Itk. 114, 115 Kończyce Małe, lwh. 33, 54, 57, 100, 181, 197, 198 Kończyce Małe, należących w połowie do Jana Folwarczkiego i w połowie do Hildegardy Wurcjan,

b) w pow. bielskim

34) 116 ha z majątków: Grodziec, Itk. 117 Grodziec, lwh. 9, 22 Rostropice, lwh. 6, 40 Bielowicko lwh. 7, 22, 24, 27, Świętoszówka lwh. 13, 20, 31 Biery lwh. 1, 2, 3, 4, 15, 29, 31, 33, 52, 53 Grodziec, należących do Ernesta Habichta,

35) 10 ha z majątków: Jaworze, Itk. 99 Jaworze, lwh. 147, 323 Jasienica, lwh. 155, 221, 280 Jaworze, należących do Henryka Larisch Mönninga,

36) 65 ha z majątków: Czechowice—Komorowice, Itk. 90, Czechowice—Komorowice, lwh. 64, 87, 111, 353, 419, 423, 424, 446, 489, 493, 504, 562, 594, 612, 759, 762 Czechowice, lwh. 152 Dziedzic

pow. (distr.) Łask: Brodnia (folw. Stary Dwór i Dąbrówka), Świątniki;
pow. (distr.) Radomsko: Dobryszycze, Rząśnia, Suchowola.

Woj. Pomorskie (pal. do Poméranie):

pow. (distr.) Chojnice: Gliśno Małe, Lubnia, Oszyny, Zalesie.

Woj. Poznańskie (pal. de Poznań):

pow. (distr.) Chodzież: Dziembówko, Jezioraki, Niewiemko, Próchnowo, Trzaskowice, Zielony Gaj;

pow. (distr.) Jarocin: Góra, Nosków, Roszków;
pow. (distr.) Kępno: Lipie, Raków, Trzciniца;
pow. (distr.) Koźmin: Szelejowo (folw. Stefanów).

Woj. Śląskie (pal. de Silésie):

pow. (distr.) Lubliniec: Kieszki, Lubliniec, Wesola;
pow. (distr.) Pszczyna: Łędziny, Mokre, Niewiadom Górny, Paniowy, Skrzeńsko;
pow. (distr.) Świętochłowice: Lipiny.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

W styczniu b. r. ukazał się z druku zeszyt drugi „Rocznika Handlu Zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej” za rok 1926 i 1927, opracowany przez Główny Urząd Statystyczny.

Na treść zeszytu składają się dwie tablice: 1) Handel z poszczególnymi krajami i 2) Handel specjalny według grup i podgrup towarowych z uwzględnieniem obrotów przez Gdańsk.

W tablicy pierwszej scharakteryzowany jest przywóz i wywóz dla 37 krajów, w drugiej uwytkła się rola Gdańska przez zestawienie przywozu i wywozu ogólnego Rzeczypospolitej Polskiej dla 224 podgrup towarowych z przywozem i wywozem tychże przez Gdańsk.

Ukazał się zeszyt pierwszy kwartalnika „Statystyka Pracy”, organu Głównego Urzędu Statystycznego, poświęconego zagadnieniom pracy. Zeszyt zawiera prócz zwykłego materiału sprawozdawczego kilka artykułów poświęconych poszczególnym kwestjom statystyki pracy. Artykuł Mieczysława Zaremby p. t. „Place robotników dniówkowych niestałych w rolnictwie” omawia place robotników dniówkowych niestałych, w tem sezonowych w rolnictwie za r. 1927. Praca ta oparta jest na materiałach, zebranych od korespondentów rolnych. Jest to pierwsze opracowanie powyższego zagadnienia, ujętego porównawczo dla całego obszaru rolniczego Polski. Artykuł Tadeusza Bartnickiego p. t. „Statystyka wypadków przy pracy z punktu widzenia porównania międzynarodowych” ujmuje wyniki pracjazdów międzynarodowych, prac Międzynarodowego Instytutu Statystycznego oraz Międzynarodowego Biura Pracy, dotyczące zagadnienia statystyki wypadków przy pracy, jej udoskonalenia i ujednostajnienia dla celów porównawczych. Następnie artykuł Zygmunta Szemplińskiego przedstawia i analizuje materiał statystyczny, dotyczący rozwoju związków zawodowych w Polsce w latach 1925 — 1927. Praca oparta jest na materiale źródłowym, znajdującym się w specjalnych ankietach, przeprowadzonych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. Ostatni artykuł Piotra Burakowskiego p. t. „Organizacja statystyki budowlanej” omawia dotychczasową organizację tej statystyki w Polsce, oraz plan reorganizacji tej statystyki, projektowanej przez Główny Urząd Statystyczny.

W dziale sprawozdawczym znajdujemy między innymi: statystykę stanu zatrudnienia i bezrobocia w trzecim kwartale 1928 r., statystykę wychodźstwa według płci, wyznania i wzdług zawodu wychodźców za okres pierwszych trzech kwartałów 1928 r., statystykę plac zasadniczych robotników w górnictwie, hutnictwie i przemyśle oraz statystykę zarobków robotników w kopalniach węgla kamiennego w trzecim kwartale 1928 r., statystykę strajków w drugim kwartale 1928 r., oraz dane, dotyczące działalności Funduszu Bezrobocia. Prócz tego podane są w zeszycie: roczne szczegółowe zestawienia statystyczne strajków w Polsce za r. 1927, po raz pierwszy opublikowana po dłuższej przerwie statystyka plac zasadniczych pracowników umysłowych w górnictwie i hutnictwie na Górnym Śląsku oraz przegląd statystyczny zarobków w Niemczech w przemyśle drzewnym na podstawie materiałów Niemieckiego Urzędu Statystycznego.

WYMIANA DEPEZ W ZWIĄZKU Z ROCZNICĄ PAPIESKĄ I ZAWARCIEM UGODY MIĘDZY WATYKANEM A RZĄDEM WŁOSKIM.

W związku z rocznicą wstąpienia Papieża Piusa XI na Stolicę Apostolską, jakoteż z okazji szczęśliwego zawarcia ugody między Stolicą Apostolską a Rządem Włoskim miała miejsce wymiana następujących depesz pomiędzy P. Prezydentem Rzeczypospolitej Ignacym Mościckim a Ojcem Świętym Piusem XI i J. K. M. Wiktorem Emanuelem III, królem Italii, oraz pomiędzy P. Ministrem Spraw Zagranicznych Zaleskim a Sekretarzem Stanu kardynałem Gasparriem i p. Prezesem Rady Ministrów Mussolinim:

„Jego Świątobliwość Ojciec Święty Pius XI,
Rzym, Watykan.

Wasza Świątobliwość raczy przyjąć najgorętsze życzenia, które składam z powodu rocznicy Jej koronacji. Rocznicą ta jest obchodzona w Polsce z tem większą radością w roku obecnym, gdyż łączy się z nią nietylko uroczystość 50-lecia kapłaństwa Waszej Świątobliwości, jednocząc wszystkie serca katolickie w uniesieniu pobożnym ku ich wspólnemu Ojcu, ale nabiera ponadto nowego blasku przez szczęśliwy fakt zawarcia ugody między Stolicą Apostolską a Włochami. Rad jestem, że mogę złożyć Waszej Świątobliwości moje najgorętsze powinszowania i wyrazić Jej całą radość, jaką z tego powodu odczuwam i żywy udział, jaki biorę z narodem polskim w tem wydarzeniu. Kładąc kres bolesnemu zatargowi i stwarzając nowe, pomyślniejsze warunki dla swobodnego wykonywania Władzy najwyższej i najszczytniejszego posłannictwa Stolicy Świętej, wydarzenie to przyczynić się tylko może do wzmożenia nastroju zgody pośród dusz i ludów i odpowiedzieć przeto najistotniejszym pragnieniom wszystkich narodów, witających w ugodzie rzymskiej akt wielkopomy, godny pełnego chwwały panowania Waszej Świątobliwości.

(—) Ignacy Mościcki“.

„Jego Eksceleńcja Prezydent Rzeczypospolitej
Ignacy Mościcki,
Warszawa.

Głęboko wzruszony synowskim hołdem, który potwierdza Nam raz jeszcze szczerze przywiązanie Katolickiej Polski i Jej Głowy do Stolicy Piotrowej, dziękujemy Waszej Eksceleńcji tem serdeczniej, że tak gorliwy udział naszych kochanych Polaków stwierdza jedność duchową katolików świata całego w obliczu tak radoznego wydarzenia.

Waszej Eksceleńcji oraz całemu szlachetnemu narodowi polskiemu przesyłamy całym sercem wraz z ojcowskimi życzeniami Nasze Apostolskie błogosławieństwo.

(—) Pius XI“.

„Jego Królewska Mość Wiktor Emanuel III,
Król Italii.
Rzym Kwirynał.

Pragnę powinszować Waszej Królewskiej Mości zawarcia ugody pomiędzy Królestwem Włoch a Stolicą Świętą, tego szczęśliwego wydarzenia, które wszyscy przyjaciele Włoch oraz wszyscy katolicy witają wszędzie z głęboką radością. W Polsce zwłaszcza, gdzie tradycje katolickie i przyjaźń dla szlachetnego narodu włoskiego były zawsze żywe, ten fakt historyczny, który opromienia nową chwałą panowanie Waszej Królewskiej Mości, odbija się szczególnie sympatycznym echem.

(—) Ignacy Mościcki“.

„Jego Eksceleńcja Pan Prezydent Rzeczypospolitej
Ignacy Mościcki,
Warszawa.

Bardzo wzruszony uprzejmymi uczuciami, jakie Wasza Eksceleńcja zechciała mnie wyrazić w obecnych okolicznościach, proszę Ja o przyjęcie mych najszczerzych podziękowań.

(—) Wiktor Emanuel“.

„Jego Eminencja Kardynał Gasparri, Sekretarz
Stanu Jego Świątobliwości,
Watykan Rzym.

Z okazji zawarcia ugody między Stolicą Apostolską a Rządem Włoskim, pragnę wyrazić Waszej Eminencji moje gorące powinszowania i zapewnić Ja, jak dalece oceniam doniosłe znaczenie tego wydarzenia, w którym wszystkie narody widzą nową gwarancję swobodnego wykonywania przez Ojca Świętego władzy duchowej, tak niezbędnego dla najwyższej misji miłości chrześcijańskiej i pokoju.

(—) Zaleski“.

„Jego Eksceleńcja Minister Spraw Zagranicznych
Zaleski,
Warszawa.

Dziękuję Waszej Eksceleńcji za wyrazy, których treść była specjalnie miłą Jego Świątobliwości. Ojciec Święty, w przyjemności ponawia dla swojej ukochanej Polski życzenia chrześcijańskiego szczęścia, którego jest godną przez swoją wiarę i pobożność.

(—) Kardynał Gasparri“.

„Jego Eksceleńcja Pan Prezes Rady Ministrów
Mussolini,
Rzym.

Z okazji ugody, tak szczęśliwie zawartej między Rządem Włoskim a Stolicą Apostolską, pragnę wyrazić Waszej Eksceleńcji najszczerze życzenia Rządu Polskiego, który w całej pełni ocenia światowe znaczenie tego aktu oraz udział w nim Waszej Eksceleńcji, która przyczyniła się do stworzenia nowych podstaw dla uregulowania odtań stosunków między rezydującymi w Rzymie władzami, z którymi Polska w myśl swych najdawniejszych i najdroższych tradycji zawsze gorąco dbała o utrzymanie najprzejazniejszych stosunków.

(—) Zaleski“.

„Jego Eksceleńcja Minister Spraw Zagranicznych
Zaleski,
Warszawa.

Uprzejme wyrazy, które mi Wasza Eksceleńcja przysłała w imieniu Rządu Polskiego z okazji ugody między Rządem Królewskim i Stolicą Świętą, sprawiły mi wielką przyjemność. Dziękując serdecznie Waszej Eksceleńcji, proszę Ja, by zechciała być tłumaczem wobec Rządu Polskiego wdzięcznych uczuć Rządu Królewskiego i moich.

(—) Mussolini“.

Sonat Rzeczypospolitej Polskiej.

Na posiedzeniu 11 Senatu z dn. 13 b. m. P. Minister Spraw Wewnętrznych gen. Sławów Sładkowski, wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoka Izbo! Chciałem tylko streścić w krótkości zarządzania administracji przed tem, nim doszło do pożałowania godnych wypadków.

Starosta nie siedział w biurze i nie mówił sobie: niech się dzieje, co chce, będą działał w myśl takiego i takiego paragrafu, tylko starosta, mojem zdaniem, stanowczo wyczerpał wszystko, co było w jego mocy, ażeby na publicznej drodze, na gościńcu, przez który każdy człowiek w Polsce ma prawo bezpiecznie przezojść, kiedy tylko chce i co chce, Panie Senatorze... (Okłaski). Bo to nie są czasy średniowieczne, Panie Senatorze, tylko to jest Polska współczesna, gdzie musi panować przede wszystkim wolność gościńca i wolność środków komunikacji. (Głos: Ale przytrzymał). Przytrzymał dwa tygodnie. Otóż ten starosta, kiedy dowiedział się, że już zaszły wypadki nieodpowiednie, że zaszędł wypadek wywrócenia wozów i naruszenia ciągłości komunikacji na drodze państwowej, wtedy ten starosta przedewszystkiem starał się działać zapomocą wytłuma-

czenia ludności. Więc wysłał swego podwładnego, ażeby ten zapomocą miejscowej władzy duchownej, z którą starosta lojalnie chce współpracować, przekonał ludność, nie o tem, że strajkować nie można, — p. sen. Makuch powiedział, że w czasie strajku nie strzelano, ale to nie jest strajk! to jest napaść na drodze publicznej państwowej; to są dwie różne rzeczy, Panie Senatorze. (S. Makuch: To był strajk. Głos: Nie, to był gwałt). Tu nie było strajku, to nie są żadni zorganizowani robotnicy, tylko z jednego miasteczka chcieli za tę cenę wozic, a druga wieś nie chciała. To nie była żadna fabryka, ani zorganizowana na miejscu rzecz, tylko wolna umowa od wypadku do wypadku. (S. Makuch: Robotnicy rolni zawsze takie strajki robią). Ja nie mówię teraz, jak robią strajki robotnicy rolni, bo to nie mnie dotyczy, ale ja mówię, w jaki sposób robotnicy napadli na ludzi jadących na drodze publicznej. Ja mówię o tem. (Głos: To byli 13 i 14-letni). Panie Senatorze, Pan wie o tem tak samo, jak i ja, że tam, gdzie byli 14 i 15-letni, tam byli również 20 i 30 letni, więc po co o tem mówić, szkoda czasu.

Otóż rzecz następująca: Starosta widzi, że jednak działalność jego podwładnego w terenie nie dała wyniku, że ludność bynajmniej się nie uspakaja i że ciągłość linii komunikacyjnych, za którą starosta przed Państwem i przed każdym uczciwym obywatelem odpowiada, że ta ciągłość może być naruszona. Dlatego starosta zaniepokojony tym wypadkiem sam jedzie w ten teren. Stwierdzam, że to był jego obowiązek i że ten obowiązek on wypełnił do dna. Sam jedzie w teren i stara się doprowadzić do porozumienia między tym, który zamierzał przewieźć drzewo, a tymi, którzy nie chcą za tę cenę przewieźć. Ostatnie słowa tych, którzy nie zgadzali się na tę cenę były: „Niech sobie inni wożą za tę cenę”.

Policja nie była sprowadzona na 2 dni przedtem, Panie Senatorze. Pan musi tak mówić, bo Panu wypadła tak mówić. Policja nie była przedtem sprowadzona. Policja była wzmocniona około 2 stycznia — nie pamiętam daty — a około 11-go stały się te pożalowania godne wypadki. Ludność więc widziała dobrze, przez tydzień czasu, że władze nie mogą w tym wypadku ustąpić, i że władze muszą ciągle gościć przeprowadzić. Przepuszczam, że każdy w Polsce rozumie to dobrze, tylko oczywista rzecz, jeżeli się nie chce rozumieć, to się tego nie rozumie.

Stwierdzam dalej, że administracja zrobiła wszystko, ażeby ludności wytłumaczyć, przestrzec ją przed temi konsekwencjami, do których postępowanie ludności może doprowadzić. Muszę powiedzieć, że to jest wyjątkowo dobry przykład, wyjątkowo klasyczny przykład, jak administracja wszystko zrobiła, bo może w wielu wypadkach administracja tego nie wykonywała. Na tym klasycznym przykładzie — jestem szczęśliwy, że mogę go przytoczyć — senator Makuch usiłował znaleźć dziurę w całym, ale gdy dziury nie znalazł, musiał powiedzieć o strajku w 1903 r., musiał się przemieścić do tego roku, bo nie było nad czem grzmieć, co działo się w 1929 r. I nie dziwnego, że musiał się cofnąć o 26 lat i powiedzieć, że tam nie strzelano, a tu strzelano. To było co innego, tam był strajk, a tu była napaść na publicznej drodze, rozbój.

Otóż stwierdzam, że moim zdaniem, a przypuszczam, że i zdaniem każdego z Panów, gdyby był na stanowisku tego starosty, bo tak się trzeba postawić, co Panowie mogliście więcej zrobić? Czyście mogli wstrzymać ruch na drodze publicznej dlatego, że coś się komuś na wsi nie podoba? Czy takby Panowie zrobili? (S. Makuch przerywa). Nie wiem, jak Pan sobie wyobraża potrzeby i konieczności Państwa. (Głos: Ruch na drodze publicznej byłby utrzymany). Co byłoby, nie rozmawiamy o tem, bo to naprawdę jest nie poważne. Ja nie wiem, co byłoby, ja wiem, co było i za to odpowiadam i to całkiem lojalnie stwierdzam.

Otóż proszę Panów dalej policja. Policja była postawiona wobec faktu, i tu nawet Panowie, którzy krytykują, mówią: to już trudno rzeczywistość, postawiona była w takiej sytuacji i tak ta kwestja się odbywała... Czy miał wobec tego starosta powiedzieć, że nie może transportować drzewa i dalej telegrafować do Warszawy, że transport drzewa w Polsce jest niemożliwy? Stwierdzam, że starosta zrobił wszystko, co mógł zrobić najlepszego.

Co stało się w dalszym ciągu? Tu p. sen. Makuch, nie znajdując nic takiego, coby można zarzucić postępowaniu policji, odwraca sytuację i powiada: Powołuję się na przemówienie moje w Sejmie, że policja nie bije, lecz strzela, tylko że Pan Senator nie powiedział tak, jak ja mówiłem w Sejmie, a ja Panom powiem, jak powiedziałem naprawdę. Powiedziałem wtedy, kiedy mówiłem o policji, że policja nie bije. Wtedy zaczęto krzyzczeć, że strzela. Powiedziałem: Tak jest, strzela,

szarżuje wtedy, kiedy potrzeba, ale nie bije. Wtedy powiedziano: Bandyta też strzela. Wtedy powiedziałem — Pan Senator tego nie powiedział, gdyby powiedział, byłby bliższy prawdzie — powiedziałem w ten sposób, że bandyta strzela dlatego, by rozstrzelić życie państwowe, albo zniszczyć życie jednostki, a policja strzela tylko w tym ostatecznym razie, jeżeli widzi, że życie państwowe jest tak zagrożone, że niema innego wyjścia. (Brawa na ławach B. B. W. z R. Głos: Czy nie lepiej byłoby, aby tego 14-letniego chłopca, czy tę 12-letnią dziewczynkę uderzono, zamiast zastrzelono?) Panie Senatorze, co byłoby, ja nie wiem, mówię, jak było, a co byłoby, to nie mówię, bo to są naprawdę liryczne poematy, co byłoby. Mówimy realnie, jak to było.

Otóż stwierdzam, że wychowuję moją policję i jestem z tego dumny, że w „Robotniku”, gdzie dawniej co tydzień lub co dwa tygodnie były wzianki specjalne, że policja bije, teraz ustały, ta rubryka wsiąkała i zginęła, nie dlatego, żeby „Robotnik” mnie tak lubił, tylko dlatego niema tej rubryki, że ona nie istnieje. (Głos na ławach ukraińskich: Lepiej jak policja bije, niż zabija).

Stwierdzam jeszcze raz, że policja od tego nosi broń, aby, jeżeli wszystkie inne perswazyje i wszystkie inne czynniki już nie odnoszą skutku, ażeby tej broni w obronie ładu i porządku zmuszona była użyć. To jest moje stanowisko, i stanowisko, przypuszczam, każdego obywatela w Polsce, który dąży do całości Państwa i do uregulowania jakiegoś takiego stosunku. Dlatego, stwierdzam, że nie widzę winy ani ze strony starosty — przeciwnie, widzę, że zrobił wszystko, co mógł — jak również nie widzę winy ze strony policji. (Głos na ławach ukraińskich: Pan to mówi na podstawie relacji samego starosty). Panie Senatorze, tak jest, z relacji starosty, dlatego, że w Polsce tak jest jeszcze dotychczas, że dochodzenie na policję prowadzi starosta i policjant spisuje protokół i to jest ich przywilej. Jeżeliby Pan Senator mi powiedział dziś o jakichś karygodnym nadużyciu w tem wszystkim, to wtedy ja bym to dochodzenie powtórzył, ale nie wolno a priori nikogo oskarżać, ani policji, ani starosty, bo na to nie pozwolę. Tak samo, jak nie wolno posadać o złą wolę a priori człowieka prywatnego, który na stanowisku państwowym pracuje. (Głos na ławach ukraińskich: Jeszcze Rzymianie mówili, że...). Proszę Panów, co mówili Rzymianie, to jest wszystko: jedno. Charakterystyczne jest w tej całej dyskusji, że Panowie musicie mówić, co mówili Rzymianie, co byłoby, co się działo w r. 1905; oskarżając mnie o to, co się tu stało, mówicie, walcie w tę policję. (Głos na ławach ukraińskich: Pan Minister został wprowadzony w błąd). Słucham, proszę. (Głos na ławach ukraińskich: Są relacje, że naprzód strzelono w powietrze — my mamy wiadomości, że odrazu od pierwszego strzału została raniąca kobieta i gdy ją przeszuchano, powiedziała nawet, który posterunkowy strzelił. Zapytuję, czy Pan Minister ma w swoim dochodzeniu ten fakt?) Panie Senatorze, stwierdzam z całą stanowczością, że pierwszy raz dano salwę ostrzegawczą. Czy w czasie tej salwy kogos trafiono? W jedną kobietę? Gdyby strzelano w tłum, toby nie trafiono w rękę jednej kobiety, a zatem salwa była ostrzegawczą. Zawsze jest tak: najprzód się wytwarza sytuacja walki, a potem mówi się: to nie było tak, jak w salonie. Nie wiem, czy tak było.

Ja muszę powiedzieć, że pierwsza salwa była tylko ostrzegawczą.

Sąd całą tę sprawę zbada. Ja nie mogłem się zwrócić do sądu o wydanie mi aktów, ponieważ tu od P. Ministra Sprawiedliwości dowiedziałem się, że tych aktów nie wydano mi. (S. Makuch: Ale odpis). Nie wydano, ponieważ, chwala Bogu, te akty są tajne i policja również nie może przeciwdziałać dochodzeniu sądowemu. Dowiem się tym sposobem prawdy. I to chwala Bogu, że tak jest. (Głos na ławach ukraińskich: Jedna strona oskarżona). Tak jest, i w czasie oskarżenia tej strony sąd bezstronnie będzie mógł dobiec, czy policja wypełniła swoje zadanie, czy nie. Ja twierdząc, zwracam się do Pana, Panie Senatorze, że nawet, gdybym wysłał Wiceministra, toby i on Pana nie zadowolnił. Pan mi dziś powiedział, że ja nie dorosłem do swego zadania, więc jakże którykolwiek z moich urzędników mógłby Pana zadowolnić. Nigdy Pan nie będzie zadowolony, dlatego, że Pan nie chce być zadowolony.

I dlatego ja krótko powiem, nie chcę Panów nudzić, że moim zdaniem jest to rzeczywiście wypadek tragiczny, iż na spokojnej, cichej wsi nagle pada kilka trupów i kilku rannych. Jednak przed tym tragicznym wynikiem, twierdząc, że za równo władza administracyjna, jak i policja zrobiła wszystko, aby tego uniknąć.

CEDULA URZĘDOWA

Gieldy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 42

z dnia 20 lutego 1929 r.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie —, Dinary jugosłowiańskie —, Dolary Stanów Zjednoczonych —, Dolary kanadyjskie —, Floreny holenderskie —, Franki francuskie —, Franki szwajcarskie —, Funty angielskie —, Funty tureckie —, Jeny japońskie —, Korony czesko-słowackie —, Korony duńskie —, Korony norweskie —, Korony szwedzkie —, Lei rumuńskie —, Liry włoskie —, Lity litewskie —, Marki estońskie —, Marki fińskie —, Pengö węgierskie —, Pesety hiszpańskie —, Szylingi austriackie —.

b) Czeki i wpłaty.

London 43,27¹/₂—43,38—43,16¹/₄, New-York 8,90—8,92—8,88, Paryż 34,83¹/₂—34,92—34,75, Praga 26,44—26,50—26,38, Szwajcaria 171,52—171,95—171,09, Wiedeń 125,29—125,60—124,98, Włochy 46,73—46,85—46,61, Kuńs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244.

Papierzy procentowe.

Papierzy procentowe w złotych w złocie.

w procentach nominalu:

7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25.
8% L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00.
7% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
7% Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.
8% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego¹) 94,00.
8% Oblig. Banku Gosp. Krajowego¹) 94,00.
Listy Zastawne i Oblig. w walucie zagranicznej.
8% L. Z. Tow. Kred. Przem. Polskiego²) 89,00.
8% L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. w Warsz. ser. 1924 r. 94,50.

Papierzy procentowe państwowe.

5% Państwowa Pożyczka Konwers. 67,00.
5% Konwers. Pożyczka Kolej. 1926 r. 59,00.
6% Pożyczka Dolarowa 1919-20 r. 85,00.
10% Pożyczka Kolejowa 102,50.

w złotych

4% Prem. Poż. Inwestycyjna 111,50—111,75—111,00.
5% Pożyczka Premijowa ser. II 1926 r. 106,00—104,25.

Listy Zastawne.

4¹/₂% Tow. Kred. Ziemskiego 49,25.
5% Tow. Kredyt. m. Warszawy 53,25.
8% Tow. Kred. m. Warszawy 70,00—69,75.
8% Tow. Kredyt. m. Łodzi 63,00.
10% Tow. Kred. m. Siedlec 71,25.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Handlowy w Warszawie XIII-XIV em. 120,00
Bank Polski 175,00—175,25—174,00, Bank Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu seria C ● 85,00, Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn 250,00, „Sita i Światło” I-II em. 138,00—142,00, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 42,50—43,00, Warsz. Tow. Kopal. Węgla i Zakł. Hutn. 90,00, Przem. M. Z. „Lilpop, Rau i Loewenstein” 36,00, Modrzejowskie Zakł. Górniczo-Hutnicze ● 30,50, Wielk. Piec. i Zakł. Ostrowieckich seria a 105,00, I-II em. seria b 105,00, Warsz. Sp. Akc. Budowy Parowozów I-II em. 31,00, Starachowickie Zakł. Górnicze ● 34,00—34,50, Zjednoczone Browary Warszawskie p. f. Habersbusch i Schiele 215,00, Tow. Warsz. Ocz. i Sprzed. Spirytusu „Rektyfikacja Warszawska” ● 23,50.

¹) Zgodnie z ustawą monetarną w/g rozporządzenia Prezydenta Rzpl. załączonego do rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 23/IV—1924 r. (Dz. Ust. Nr. 37 poz. 401 z 1924 r.).

²) oznacza, że spółka akcyjna posiada akcje uprzywilejowane, nie dopuszczone do obrotów giełdowych.

³) Gwarantowane przez Skarb Państwa.

Zarząd Spółki Akcyjnej
Częstochowska Fabryka Wyrobów Cellulozowych

zawiadamia, że Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów tej S-ki odbędzie się dnia 16 marca r. b. o godz. 6-ej po poł. w lokalu Zarządu S-ki w Warszawie przy ul. Złotej 3 — 8, z porządkiem dziennym:

- 1) Zatwierdzenie bilansu na dzień 31 grudnia 1926 r. i potwierdzenie bilansu na dzień 31 grudnia 1927. Stosownie do § 24 Statutu Spółki, Akcjonariusze, którzy chcą korzystać z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, winni do dnia 9 marca r. b. złożyć w lokalu biura Zarządu w Warszawie, Złota 3 — 8, swoje akcje lub zaświadczenia odpowiedniej instytucji kredytowej o przyjęciu akcji na przechowanie lub zastaw, przyczem w zaświadczeniach winny być wymienione numery akcji. 2955-g

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki Akcyjnej pod firmą:

JULIUSZ MEINL, Import Kawy i Herbaty, Spółka Akcyjna,

odbędzie się dnia 8 marca 1929, o godzinie 12-ej, w biurach Banku Dyskontowego Warszawskiego, oddziału we Lwowie, przy ul. Trzeciego Maja 14, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Przyjęcie do wiadomości i zatwierdzenie sprawozdania Rady Zawiadowczej, ustalenie bilansu rocznego i udzielenie absolutorjum po wysłuchaniu rewizorów rachunkowych.
2) Powzięcie uchwały, w przedmiocie uzcicia czystego zysku.
3) Wybór członków Rady Zawiadowczej w miejsce ustępujących, oraz uchwała w sprawie poborów członków Komitetu Wykonawczego.
4) Wybór rewizorów rachunkowych na rok administracyjny 1929 i ustalenie ich wynagrodzenia.
5) Powzięcie uchwały w sprawie przeniesienia siedziby Spółki ze Lwowa do Warszawy.
6) Zmiana statutu.
7) Wnioski członków.

Uprawnieni do głosowania na Walnym Zgromadzeniu są akcjonariusze, którzy najpóźniej na 6 dni przed Walnym Zgromadzeniem złożą akcje, uzasadniające ich prawo do głosowania wraz z niezapłaconymi kuponami w kasie Spółki lub w Banku Dyskontowym Warszawskim w Warszawie, oddziałach tego Banku we Lwowie i Drohobyczu lub też w Akcyjnym Banku Hipotecznym we Lwowie lub Krakowie. Posiadanie 10 akcji i emisji złotej daje prawo do jednego głosu na zwołanym Walnym Zgromadzeniu. Prawo głosowania może być wykonane osobiście, bądź też przez pełnomocnika. Pełnomocnictwo musi być pisemne i przedłożone najpóźniej w trzy dni przed Zgromadzeniem Radzie Zawiadowczej. Pełnomocnik nie musi być akcjonariuszem Spółki. 2344-g

Waloryzacyjny bilans majątkowy brutto na dzień 1 lipca 1928 r. firmy Górnośląska Hurtownia Piwa i Wódek, Sp. Akc. Katowice.

Table with columns: WARTOŚĆ, ZŁ., Rachunek, Budynków, Maszyn, Ruchomości, Zaprzęgu, Kontokorrentu, Kasy, Zastawów, Banku, P. K. O., Butelek, Utrzymania dla koni, Kosztów handlowych, MA, Rachunek, Kapitału akcyjnego, Funduszu rezerwowego, Rezerwy I, Rezerwy II, Rezerwy dłużniczej, Rezerwy odnowienia, Piwa, Spirytuali, Dywidendy, Komornego.

Powyższy waloryzacyjny bilans majątkowy brutto został przez nas zbadany i znaleziony w porządku. Rada Nadzorcza: (-) M. Gautsch.

Stan Rachunków Pocztovej Kasy Oszczędności

Table with columns: STAN CZYNNY, na dzień 31 stycznia 1929 r., STAN BIERNY. Lists assets and liabilities with monetary values.

Prezes Pocztovej Kasy Oszczędności (-) Gruber, Dyrektor Centralnej Księgowości (-) W. Góra.

Królewsko-Hucka Gazownia, Tow. Akc. Królewska Huta. BILANS BRUTTO nieprzerachowany i przerachowany na dzień 1 lipca 1928 r.

Table with columns: AKTYWA, PASywa, S U M Y, Nieprzerach. Przerachow. Zł. hr. Zł. gr. Lists assets and liabilities with monetary values.

Królewska Huta, dnia 11 grudnia 1928 r. Zbadaliśmy i zgadzamy się: Zarząd: (-) podp. Henryk Koplowitz, Rada Nadzorcza: (-) podp. Brahl.

Spółka Akcyjna Zakładów Przemysłowych „Kadzidłnia” w Warszawie.

Bilans brutto, przerachowany na dzień 1 lipca 1928 r. w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.

Table with columns: Aktywa, Pasywa, Kasa, Banki, Wzrosty, Wierzytiele, Kaucje, Kapitał amoryzacyjny, Zysk z poprzednich lat, Brutto zysk per 30.6 1928.

Polski Przemysł Naftowy, Sp. Akc., Lwów, Sienkiewicza 9.

Bilans brutto na dzień 1 lipca 1928 roku, przerachowany zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.

Table with columns: Stan czynny, Stan bierny, Kapitał akcyjny, Banki, Wierzytiele, Amortyzacja, Sprzedaż wapna i kamienia, Dochody niestale, Sumy przechodnie, Akcepty kauc., Ogółem.

Stan czynny: Kopalnie, budynki, urządzenia i maszyny 1.896.725.40. Tereny naftowe 44.318.88. Patenty Rafinerji 25.584.24. Papiery wartościowe i Udziały 51.274.63. Kasa 4.391.93. Pocztowa Kasa Oszczędności, Warszawa 81.78. Dłużnicy 163.827.37. Koszty handlowe, Odsetki i Prowizje 151.109.66. Utrzymanie ruchu na kopalniach 254.399.31. Różne dochody i straty 6.069.51. R-k Strat i Zysków 88.088.17. Ogółem złotych 2.685.870.88.

Dnia 14 marca r. b., o godz. 12-ej, w kanc. rejenta Hübnera (gmach Hipoteki) odbędzie się Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów firmy Fabryka Maszyn Rzewuski i S-ka, S-ka Akc., z następującym porządkiem dziennym:

- Wybór przewodniczącego, Sprawozdanie Zarządu, Zatwierdzenie Bilansu i R-ku Strat i Zysków za r. op. 1928, Wybory członków Zarządu na miejsce ustępujących, oraz członków Komisji Rewizyjnej, Wolne Wnioski. 2939-g

Bilans brutto firmy „RIKA”, Budowl. Tow. Akc. w Bydgoszczy, ul. Marcinkowskiego 9, przeliczony w myśl rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. Rz. P. 18, poz. 352, i zatwierdzone przez nadzwyczajne Walne zebranie akcjonariuszy na dzień 1 lipca 1928 r.

Table with columns: STAN CZYNNY, STAN BIERNY, Kasa, Inwentarz, Maszyn i narzędzi, Materiałów budowl., Dłużnicy kontowi, Wzrosty, Papiery wartościowe, Koszty handlowe, Pensja i roboc., Koszty socj., Opłat stemp., Podatek państw., i komunalny, Utrzym. nieruch., Utrzym. koni, Rep. maszyn i narzędzi, Ekspens. budowl., Koszty podróży, Odsetki i dysk., Wydatki biur, Różne wydatki, Zyski.

Table with columns: STAN BIERNY, Kapitał zakładowy, Poprzednio, Hipoteki, Wierzytiele kont., Akcepty własne, Kapitał zapasowy, Taniejmy i dywid., Produkcja bud., Zyski i straty.

Przeliczony w stosunku 100 do 172. Zarząd: (-) M. Reich, Prezes Rady Nadzorczej: (-) Dr. Ryszard Fryling.

Bilans zamknięcia per 31 grudnia 1927, zatwierdzony na Walnym Zebraniu „Drukarni Handlu i Przemysłu”, T. A. w Poznaniu, w dniu 17 grudnia 1928 r.

Table with columns: AKTYWA, ZŁ., Kasy, Bieżący Dłużnicy, Abonentów, P. K. O., Składn. papieru, Ruchomości, Spis 15%, Nieruchomości, Spis 2%, PASywa, Bieżący, Wierzytiele, Sum przechodn., Kapitału zakł., Wzrosty, Zysków i Strat, zysk.

Rachunek Zysków i Strat per 31.12 1927 r. Rachunek: Zysków i Strat z r. 1926 (strata) 2.400.55, Ruchomości, spis 4.957.29, Nieruchomości spis 1.400.—, Wyd. eksep. 79.202.30, Podatku dochod. 203.60, Bilansu majątk. 129.20, Bilansu, zysk 896.96, 89.189.90, 49.119.11, 607.20, 4.663.59, 34.890.—, 89.189.90.

Drukarnia Handlu i Przemysłu, Tow. Akc. Poznań, Wielkie Garbary 27. Za Radę Nadzorcza: (-) Stanisław Jankowiak, Za Zarząd: (-) Kazimierz Syller.

1457-k

BILANS SUROWY Banku Handlowego w Warszawie S. A.

przerachowany zgodnie z Rozporządzeniem P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (D. U. Nr. 38/1928. poz. 352).

Table with columns for STAN CZYNNY, Bilans Surowy, and STAN BIERNY. Includes sub-sections for Bilans Surowy and Bilans Majątkowy Pomorskiego Banku Rolniczego.

Zagubione dokumenty.

Bank Polski w Warszawie podaje do wiadomości, że Feliks Wysocki zagubił 2 akcje Banku Polskiego Nr. 394727/8, na imię Feliksa Wysockiego.

Zgubiono dowód rejestracyjny pojazdu mechanicznego Nr. 62189, wydany przez Województwo Warszawskie, na imię Franciszka Koprowskiego, zamieszkałego w Lipnie. 2964-g

Zgubiono kwit b. P. K. K. P. na imię Dawida Graffa, na złożone do depozytu na r-ku Nr. 12256 w d. 26.4.1919 r. rb. 22.100 w 6% Oblig. m. Warszawy z 1.7.1917 r. 2099-g

Przerachowany Bilans Majątkowy Pomorskiego Banku Rolniczego, Tow. Akc. w Toruniu

na dzień 1-go lipca 1928 roku.

Table with columns for STAN CZYNNY, Bilans Majątkowy, and STAN BIERNY. Includes sub-sections for Bilans Majątkowy and Bilans Surowy.

Bilans surowy na dzień 1 lipca 1928 r., Banku Przemysłowców Sp. Akc. w Poznaniu, przerachowany w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III 1928 r.

Table with columns for STAN CZYNNY, Bilans Surowy, and STAN BIERNY. Includes sub-sections for Bilans Surowy and Bilans Majątkowy.

Skradziono weksle protestowane, wystawione przez D. Uberbaum: Nr. 1887, platny dn. 31-go października 1928 r., na zł. 300, zlecenie I. D. Goldberg; Nr. 1888, platny dn. 10 listopada 1928 r., na zł. 300, zlecenie I. D. Goldberg; Nr. 562, platny dn. 15 listopada 1928 r., na zł. 200, zlecenie I. D. Goldberg.

Zgubiono dowód rejestracyjny pojazdu mechanicznego Nr. 62189, wydany przez Województwo Warszawskie, na imię Franciszka Koprowskiego, zamieszkałego w Lipnie. 2964-g

Zgubiono dowód rejestracyjny pojazdu mechanicznego Nr. 62189, wydany przez Województwo Warszawskie, na imię Franciszka Koprowskiego, zamieszkałego w Lipnie. 2964-g

